

DYJAK (6) *sb m*

dya- (2), dija- (2), dia- (2).

a *pochylone*.

sg *N* dyjåk (4). ◇ *A* dyjåka (1). ◇ *pl G* dyjåk(o)w (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. *Diakon; diaconus Murm, Calep* (2) : *Deaconus eyn euangelier Dyak Murm* 173; *Diaconus – Dijak, item katechifta. Calep* 317b.

2. *W dawnej Rusi pisarz książęcy lub wyższy urzędnik* (4) : *LibLeg* 11/100; Tegoż Roku 1503. [...] przyfzli Połowie od Kniąziå Moskiewskiego do Krolå Alexandrå/ Piotr Plefczeiow/ Constantin Zåmycki ålbo Semeczka/ y Zięc iego Michayå Klåpift/ Mikitå Hoåubin Dijak/ y vtwierdzili przymierze do fześci lat åtyle trzymåć. *StryjKron* 687; W drådze z Ruåfy Diakå na imię Putilå Czuyåch Kozaków prędkå rękå zålåpiå. *KochJez* B3v.

Szereg: »pisarz ålbo dyjak« (1): Przeto ia widzåc proåtote y leniwy dochcip onych åtårych Pifårzow ålbo Diakow *StryjKron* 288.

Synonim: 1. *katechista*.

Cf **DYJAKON, PODDYJAK**